

På den baggrund har omkring halvdelen af de kommuner, der har landdistrikter, etableret en selvstændig landdistriktspolitik, mens 14 pct. af kommunerne er ved at udarbejde en landdistriktspolitik. 16 pct. af kommunerne har indarbejdet landdistriktspolitikken i de øvrige politikker. Blot en fjerdedel af kommunerne har således helt fravalgt en landdistriktspolitik, og hovedparten af disse kommuner er bykommuner eller kommuner, der forventer en befolkningsfremgang og dermed er mindre bekymrede for udviklingen i landdistrikterne. Blandt de kommuner, der i en eller anden form har en landdistriktspolitik, findes en overvægt af yder- og landkommuner.

Den anden analyse, som præsenteres i bilag 5 (ikke optrykt her), vedrører »Organiseringen af landdistriktspolitikken efter strukturreformen – med særligt fokus på yderområder«, og er gennemført af Center for Regional- og Turismedforskning (CRT) på Bornholm i 2007-08 med støtte fra Velfærdsministeriets landdistriktspulje.

Også denne analyse konkluderer overordnet set, at kommunerne i de seneste år i vid udstrækning har sat landdistriktspolitikken på det kommunalpolitiske landkort. Undersøgelsen anfører, at kommunalreformen i mange kommuner har medført en opprioritering af landdistriktsindsatsen, og at det øgede fokus på området i sig selv har ført til, at flere lokalsamfund, der ikke tidligere var organiseret, er blevet det, med henblik på bedre at kunne matche den nye kommune.

Når det kommer til landdistriktspolitikken indhold konstaterer undersøgelsen, at den fysiske planlægning indgår med betydelig vægt i en række kommunale landdistriktspolitikker, og at processer fra kommuneplanlægningen hyppigt tages i anvendelse her. Dette betyder samtidig, at det koordinerende ansvar for landdistriktspolitikken ofte ligger i kommunernes Planlægnings- eller Miljø- og Teknikudvalg.

Hvis en kommune har udarbejdet en særskilt landdistriktspolitik, vil denne ofte indeholde en beskrivelse af landdistrikterne samt en opstilling af satsningsområder. Politikken indeholder sjældnere specifikke mål for den ønskede udvikling, ligesom de færreste kommuner har udarbejdet interne procedurer for, hvorledes de vil følge op på deres landdistriktsindsats. Derimod er kommunerne langt fremme i udarbejdelsen af procedurer for borgerinddragelse.

Undersøgelsen beskæftiger sig også med samarbejde og koordination de forskellige landdistriktsaktører imellem. Den overordnede konklusion blandt de kommunale landdistriktskoordinatorer er i den forbindelse, at kommunikationen på landdistriktsområdet fungerer tilfredsstillende, både mellem kommunens interne afdelinger og mellem kommune og lokalsamfund. Også de lokale aktionsgruppers formænd erklærer sig tilfredse med samarbejdet med kommunen, ligesom de er tilfredse med samarbejdet med Fødevarerministeriets netværkscentre.

2.2. Kommunerne, regionerne og landdistriktsudviklingen

Kommuner og regioner spiller i den nye kommunale struktur hver især en væsentlig rolle, når det kommer til udvikling på landdistriktsområdet, mens statens primære rolle er at sikre de bedst mulige rammebetingelser for den decentrale indsats.

Kommunerne og landdistriktsudviklingen

Kommunernes status som den primære decentrale ramme om udviklingen i landdistrikterne blev styrket efter kommunalreformen, hvor en række konkrete opgaver og kompetencer blev overflyttet til kommunerne:

På erhvervsområdet har kommunerne fået ansvaret for den lokale erhvervsservice, ligesom kommunerne har overtaget plankompetencen for det åbne land. For begge områder gælder, at kommunerne har fået mulighed for at præge den lokale udvikling ud fra kendskabet til lokalområdernes styrker, udfordringer og praktiske forhold. Som det fremgår af undersøgelserne ovenfor, har mange kommuner i forbindelse med formuleringen af en sammenhængende landdistriktspolitik indtænkt de nye opgaver.

De nye kommuner har i de første leveår været begunstiget af en positiv økonomisk udvikling, som er kommet alle kommuner til gode. Statistikkerne i bilag 2 (ikke optrykt her) viser bl.a., at alle kommunetyper har oplevet en positiv udvikling i den skattepligtige indkomst i de seneste fem år. Det er bemærkelsesværdigt, at den gennemsnitlige vækst i yder- og landkommunerne i perioden har været større end i landet som helhed. Også beskæftigelsen har været stigende i alle kommunetyper fra 2004 og frem, ligesom der i de senere år generelt er sket en indsnævring i forskellene i ledighed de fire kommunetyper imellem. Det bemærkes i denne sam-